

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע מועדים ואירועים שונים שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

פרשת לך לך

אמונה מוחשית בנותן התורה ובחכמיה

"ושרי אשת אברם לא ילדה לו"

הגמרא (במסכת תענית ב.) מביאה מימרא בשם ר' יוחנן:

"אמר רבי יוחנן: שלשה מפתחות בידו של הקב"ה שלא נמסרו ביד שליח, ואלו הן: מפתח של גשמים, ומפתח של חיה, ומפתח של תחיית המתים. במערבא אמרי: אף מפתח של פרנסה".

רבינו יעקב בעל הטור מצא רמז נפלא לכך (או"ח סימן קיד):

ארבעת הנושאים שנאמר בהם עניין מפתח הם ראשי תיבות מפת"ח הנמצא בידיו של הקב"ה:

1. מטר - גשמים

2. פרנסה

3. תחיה - תחיית המתים

4. חיה - לידת ילדים. ורמז הוא שהמפתח

כלי עתיק מצוי בידי עם ישראל, אמונת אומן. יהודים מאמינים בני מאמינים, ואמונתם בנותן התורה היא כה תמימה, עד שגם אלו שלא זכו להיפקד בברכת ה' בישועת פרי הבטן, יודעים כי בכוח התפילה ניתן גם ניתן לבקוע רקיעים.

גדולה במיוחד היא כוח תפילתם של הצדיקים לומדי התורה, שיודעים לפעול ישועות, לפתוח שערים שננעלו ולהחיש ישועה קרובה.

דוגמא לאמונה מוחשית בנותן התורה ובחכמיה, ניתן ללמוד מחנה הנביאה, אמו של שמואל הנביא.

בספר "פניני הגרי"ז" מובא, שכאשר הגיע הרב מבריסק זצ"ל אל הפסוק בספר שמואל:

"ופניה לא היו לה עוד" (שמואל א, א, יח), התרגש מאוד ופרץ בבכי. וכה היו דבריו:

מתי נאמר הפסוק "ופניה לא היו לה עוד"? לאחר שעלי הכהן הבטיח לחנה שבשנה הבאה היא תחבוק בן. והנה, חנה זו עברה ייסורים רבים במשך תשע עשרה שנה, עד ששמעה את ההבטחה יוצאת מפיו של עלי הכהן. וברגע שהיא שמעה את הדברים מעיד עליה הנביא שלא היה ניכר יותר העצב על פניה.

וכל כך למה? האם זכתה כבר לראות את הבן במו עיניה? לא! אבל כאשר עלי הכהן הבטיח לה, האמינה חנה בכך בכל ליבה עד שהרגישה כמו שהבן כבר מצוי בחיקה.

לדרגה כזו של אמונה הגיעה חנה, והנביא מצא לנכון לציין זאת בפסוק "ופניה לא היו לה עוד"...

שבת שלום ומבורך

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת